

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ЮРИДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ В СУЧАСНИХ КОРЕЙСЬКІЙ ТА
УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ**

Студентки групи Кор23-21

факультету східної і слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми: Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та літератури

(переклад включно), перша – корейська

Новаківська Анна Олександрівна

Науковий керівник: **доц. Пророченко Н.О.**

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В СУЧАСНИХ КОРЕЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	6
1.1. Поняття “термін”, “терміносистема” в сучасній лінгвістиці.....	6
1.2. Дослідження юридичної термінології в сучасній лінгвістиці.....	9
1.3. Лінгвістичні та соціокультурні чинники формування юридичної термінології в сучасних корейській і українських мовах	13
Висновки до Розділу 1	15
РОЗДІЛ 2. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ КОРЕЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ	17
2.1. Основні риси корейської та української юридичної термінології	17
2.2. Особливості юридичної термінології у корейській та українській мовах	22
2.3. Корейські юридичні терміни та їхні відповідники українською мовою	27
Висновки до Розділу 2	30
ВИСНОВКИ.....	32
초록	34
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	35
ДОДАТКИ.....	38

ВСТУП

Актуальність теми: у сучасному глобалізованому світі, де взаємодія між країнами та культурами зазнає постійних змін, виникає необхідність вивчення та розуміння специфічних аспектів юридичної термінології в мовах різних правових систем. В даному контексті, вивчення юридичної термінології в сучасних корейській та українській мовах виявляється актуальним завданням, оскільки це сприяє не лише ефективному взаєморозумінню між представниками різних юридичних систем, але й розкриває особливості та тенденції розвитку правової лексики в різних культурних середовищах.

Юридична термінологія, як важлива складова мови правових текстів, відзначається високою специфічністю та точністю визначень. Особливості вживання та інтерпретації термінів в юридичних текстах визначають ступінь їхньої точності та юридичної ваги. Враховуючи великий обсяг правової термінології в кожній з розглянутих мов, необхідно ретельно вивчити та аналізувати цей лексичний апарат. Юридична термінологія в сучасних корейській та українській мовах є результатом еволюції, яка відбувалася протягом великого періоду історії обох націй. Цей процес формувався під впливом не лише внутрішніх правових традицій, але й зовнішніх впливів, які відображаються в інтеграції міжнародних правових стандартів та норм.

За останні десятиліття можна відзначити зростаючий інтерес до порівняльного вивчення юридичної термінології. Це зумовлено, зокрема, активізацією міжнародних відносин та потребою у зрозумінні особливостей правових систем різних країн у контексті викликів сучасності.

Актуальність теми дослідження полягає в необхідності розуміння та аналізу юридичної термінології в сучасних корейській та українській мовах, оскільки це є ключовим чинником для взаєморозуміння та ефективної комунікації в глобальному правовому середовищі. Зростаюча взаємодія між правовими системами різних країн вимагає глибокого аналізу та систематизації юридичної термінології для забезпечення точності та універсальності тлумачення правових понять.

Подолання мовних бар'єрів у юридичній сфері має стратегічне значення для вирішення сучасних правових питань та сприяє взаємній впізнаваності норм та принципів. У контексті швидкого розвитку міжнародної торгівлі, культурного обміну та наукового співробітництва, розуміння та вивчення юридичної термінології вказаних мов стає вирішальним фактором для забезпечення юридичної стабільності та взаємодії. Таким чином, систематичний теоретичний аналіз цієї теми має стратегічне значення для сучасних професіоналів, науковців та правозахисників, спрямованих на гармонізацію правових концепцій у міжнародному вимірі.

Метою дослідження є аналіз та порівняльний аспект юридичної термінології в сучасних корейській та українській мовах, виявлення спільних рис та відмінностей в їхньому вживанні, а також розкриття впливу культурних, історичних та юридичних факторів на еволюцію цієї термінології.

Досягнення мети передбачає розв'язання наступних **завдань**:

1. Дослідити поняття “термін” та “терміносистема” в сучасній лінгвістиці.
2. Провести дослідження юридичної термінології в сучасній лінгвістиці.
3. Описати лінгвістичні та соціокультурні чинники формування юридичної термінології в сучасних корейській і українських мовах.
4. Розкрити риси корейської та української юридичної термінології.
5. Визначити особливості юридичної термінології у корейській та українській мовах.
6. Надати корейські юридичні терміни та їхні відповідники українською мовою.

Об'єктом дослідження є юридична термінологія, вживана в сучасних корейській та українській мовах.

Предметом дослідження є порівняння особливостей юридичної термінології і їхнього походження в сучасних корейській та українській мовах.

Матеріалом цього дослідження слугують одиниці юридичних термінів корейської мови, відібрані з юридичної енциклопедії, збірки англійської юридичної термінології в юридичних текстах, “Korean international law”, “Journal of Korean Law”, “한-영 법률 용어 사전, 법률용어사전”, “법률을 Story telling 한 법률산책(상): 민법편”.

Методи дослідження: для вирішення завдань дослідження щодо порівняльного аспекту юридичної термінології в корейській та українській мовах використовуватимуться декілька методів. Перш за все, проведення лінгвістичного аналізу, спрямованого на вивчення словникового складу, семантики та контекстуального вживання юридичних термінів у текстах законодавчих актів, судових рішень та інших правових документах обох країн. Другий метод передбачав історичний аналіз формування та розвитку юридичної термінології в обох мовах. Це включає вивчення етимології та еволюції окремих термінів, а також вплив історичних подій на їхнє значення та вживання. Додатково використано метод компаративного аналізу, що спрямований на визначення схожих та відмінних особливостей в юридичній термінології обох мов. Це дозволить виявити спільні концепти, а також особливості в тлумаченні та вживанні термінів в різних правових системах.

Практичне значення отриманих результатів: отримані результати даного дослідження надають важливий практичний внесок у ряд аспектів.

По-перше, вони створюють основу для розробки спеціалізованих лінгвістичних ресурсів та словників, призначених для фахівців у галузі міжнародного права та перекладачів, сприяючи точнішому та уніфікованому розумінню юридичної термінології.

По-друге, виявлення семантичних та концептуальних відмінностей у юридичних термінах між корейською та українською мовами може бути корисним для правників, юридичних консультантів та інших фахівців, які здійснюють міжнародну правову практику. Це сприяє уникненню непорозумінь та помилок у тлумаченні юридичних документів, а також сприяє вдосконаленню професійного взаємодії в міжнародному правовому середовищі.

Наукова новизна. В даному дослідженні удосконалено порівняльний аналіз юридичної термінології в корейській та українській мовах, з огляду на різні правові та культурні традиції.

Структура та обсяг роботи: робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, анотації, списку використаних джерел та додатків. Обсяг роботи становить 39 сторінок та налічує 32 посилання на бібліографічні джерела.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В СУЧАСНИХ КОРЕЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

1.1. Поняття “термін”, “терміносистема” в сучасній лінгвістиці

В сучасній лінгвістиці, дослідження термінів та терміносистем визначається як важлива складова сфера лінгвістичного аналізу, що вивчає та систематизує спеціальні слова та їх взаємовідносини в різних сферах знань. Зрозуміння понять “термін” та “терміносистема” має велике значення для розвитку науки, техніки та інших галузей, де використання точної та стандартизованої термінології є критично важливим аспектом (“Становлення юридичної лінгвістики”, 2013, с. 3).

Термін – це спеціальне слово або вираз, який використовується для позначення певного поняття в конкретній галузі знань. Його основне завдання - уникнення непорозумінь та забезпечення чіткості та однозначності у комунікації між фахівцями. Поняття терміну не обмежується лише лінгвістичними аспектами; воно також має важливе когнітивне значення, відображаючи особливості розуміння певного предмету чи явища. Терміносистема, у свою чергу, представляє собою комплекс взаємопов'язаних та інтегрованих термінів у певній сфері знань. Вона виникає як результат розвитку науки та техніки, де виникає необхідність точного вираження нових понять та ідей. Терміносистема забезпечує структурованість та логічність у використанні термінів, допомагаючи експертам та дослідникам ефективно обмінюватися інформацією та розуміти один одного (Сімонок, 2013, с. 219).

Висвітлення понять “термін” та “терміносистема” у сучасній лінгвістиці важливе не лише для лінгвістів, а й для фахівців у різних галузях науки та техніки. Точна та узгоджена термінологія є фундаментальною для розвитку сучасного суспільства, сприяючи якісному обміну знаннями та сприяючи науковому прогресу.

Термін є основною одиницею спеціалізованої лексики та ключовим елементом термінологічної системи в сучасній лінгвістиці. Визначаючи його, слід звертати увагу

на його подвійний характер як лінгвістичного і когнітивного явища. З лінгвістичної точки зору, термін – це спеціальне слово або вираз, що має чітко визначений семантичний обсяг та використовується для позначення певного поняття в рамках конкретної галузі знань чи діяльності. Такі слова відрізняються від загальноживаних слів тим, що вони несуть в собі точну та стандартизовану інформацію, адресовану спеціалістам у відповідній області. Термін стає засобом уникнення невизначеності та забезпечує точність у мовленні, що має велике значення у професійних спілкуваннях (“Становлення юридичної лінгвістики”, 2013, с. 4).

Таблиця 1.1. Визначення поняття “термін”

Автор	Визначення поняття “термін”
Г.О. Винокур	Термін - це спеціальне слово чи вираз, що має чітко визначений семантичний обсяг та використовується для позначення конкретного поняття в межах певної галузі знань чи професійної діяльності.
Л.А. Капанадзе	Термін є не лише лінгвістичною одиницею, але й когнітивним засобом, який відображає спосіб сприйняття та усвідомлення певного концепту, сприяючи формуванню чіткого розуміння предметів та явищ у свідомості користувача.
Б.Н. Головін	У професійному використанні термін виконує роль точного та стандартизованого засобу спілкування між фахівцями в певній галузі. Він допомагає уникнути невизначеності та забезпечує однозначність у мовленні, що є критичним у наукових, технічних та інших спеціалізованих областях.
Л.О.Манерко	Термін - це знаковий засіб комунікації, який має відповідність між його лінгвістичною формою та певним концептом чи об'єктом у реальному світі, що спрощує точний обмін інформацією у спеціалізованих галузях.
Е.Ф.Скороходько	Термін - це мовний конструкт, який не лише визначає поняття, а й відображає культурні та соціальні аспекти спеціалізованої області, впливаючи на спосіб сприйняття та використання мовної термінології у суспільстві.

З погляду когнітивної лінгвістики, термін втілює в собі спосіб сприйняття та усвідомлення певного концепту. Крім визначення, термін володіє також значущістю, що виражається в його пізнавальному впливі на індивіда. Використання термінів допомагає створювати когнітивні мапи, що сприяють систематизації знань та формуванню чіткого розуміння предметів та явищ. Отже, термін виступає не лише як лексична одиниця в мові, але й як культурно-зумовлений елемент, що сприяє розвитку наукових та технічних галузей. Його точність, стандартизація та когнітивна

значущість формують основу для ефективного спілкування та поширення знань у сучасному суспільстві (Сімонок, 2013, с. 220-221).

Терміносистема в лінгвістиці є комплексом взаємопов'язаних та інтегрованих термінів, що використовуються в певній науковій, технічній чи іншій сфері для позначення концепцій, об'єктів або явищ. Вивчення терміносистем є ключовим аспектом термінології та лексикографії, оскільки воно дозволяє розуміти та аналізувати структуру та еволюцію мови в спеціалізованих галузях знань. Терміносистема визначається не лише кількістю термінів, що її складають, але й їх внутрішніми зв'язками та ієрархією. Така система надає можливість ефективно виражати та передавати складні концепції, забезпечуючи точність та однозначність мовлення серед фахівців у відповідній галузі (“Становлення юридичної лінгвістики”, 2013, с. 5-6).

Таблиця 1.2. Визначення поняття “терміносистема”

Автор	Визначення поняття “терміносистема”
К.Р.Кияка	Терміносистема - це комплекс взаємопов'язаних та інтегрованих термінів у конкретній галузі знань чи професійній сфері, що використовуються для однозначного позначення понять та уникнення невизначеності в спеціалізованій комунікації.
В.П.Даниленко	Терміносистема представляє собою лексико-семантичну структуру, де кожен термін має чітко визначене місце та роль, утворюючи систему, яка відображає концептуальні зв'язки та ієрархії в певній галузі.
Е.В.Маринова	Терміносистема є динамічною, постійно розвиваючоюся структурою, яка адаптується до змін у сфері знань, включаючи в себе нові терміни та відображаючи еволюцію понять та концепцій.
С.Д.Шелов	Терміносистема включає в себе не лише терміни, а й різноманітні лінгвістичні, культурні та соціокультурні аспекти, що сприяють її інтеграції у специфічному суспільстві чи професійній спільноті.
Т.І.Панько	Терміносистема потребує стандартизації, яка визначає чіткі правила використання термінів у спеціалізованому мовленні, щоб забезпечити однакове розуміння та обмін інформацією серед фахівців.

Терміносистема формується на основі потреб спеціалізованого спілкування та динамічно розвивається відповідно до змін у науковому та технічному прогресі. Важливим аспектом є також стандартизація та узгодження термінології для забезпечення спільного розуміння та обміну інформацією між представниками спеціалізованих галузей. Терміносистема виступає не лише як інструмент спеціалізованого мовлення, але і як рефлексія розвитку науки та техніки. Вивчення її структури та функцій дозволяє отримати глибше розуміння еволюції мови у контексті

сучасних наукових та технічних досягнень. Таким чином, терміносистема стає важливим елементом наукового та мовного аналізу, сприяючи розвитку термінологічної науки та покращенню якості спеціалізованого спілкування.

Таким чином, у сучасній лінгвістиці поняття «термін» та «терміносистема» представляють собою ключові елементи, які визначають специфіку та ефективність мовленнєвого спілкування в різних галузях знань. Терміни, як спеціалізовані лексичні одиниці, забезпечують точність та стандартизацію в професійному спілкуванні, допомагаючи уникнути невизначеності та недорозуміннь серед фахівців. Вони виступають не лише лінгвістичними, але й когнітивними та соціокультурними інструментами, формуючи спосіб сприйняття та взаємодії знань в межах конкретної галузі (Сімонок, 2013, с. 222-223).

Терміносистема, у свою чергу, є динамічною структурою, що об'єднує в собі велику кількість взаємопов'язаних та інтегрованих термінів. Її розвиток відбувається відповідно до змін у наукових, технічних та культурних парадигмах. Терміносистема відображає не лише лексичний аспект мовлення, але й структуру та динаміку розуміння понять у спеціалізованих галузях. Вона вимагає стандартизації для забезпечення єднання та узгодженості використання термінології між фахівцями.

Загальний висновок полягає в тому, що вивчення термінів та терміносистем має критичне значення для розвитку наукових та технічних галузей. Вони стають мовними інструментами, що сприяють точності та ефективності професійного спілкування, а також відображають культурно-зумовлені аспекти розуміння світу у межах конкретних спеціалізованих спільнот. Таким чином, вивчення цих понять відкриває шлях до глибокого розуміння лінгвістичної, когнітивної та культурної природи спеціалізованого мовлення в сучасному суспільстві («Становлення юридичної лінгвістики», 2013, с. 7).

1.2. Дослідження юридичної термінології в сучасній лінгвістиці

У сучасному світі, де правові норми та дискусії відіграють важливу роль у різних аспектах життя суспільства, дослідження юридичної термінології в сучасній

лінгвістиці стає ключовою задачею. Юридична термінологія, як складова частина мовної системи, визначає точність та однозначність в юридичному спілкуванні. Дослідження цього явища не лише допомагає зрозуміти особливості мовлення в правовому контексті, але і розкриває глибинні аспекти взаємодії мови та права у формуванні правової культури та нормативної бази суспільства. У цьому контексті, аналіз юридичної термінології виявляється актуальним напрямом для лінгвістичних досліджень, оскільки він не лише розглядає специфіку правової мови, а й сприяє розумінню юридичного виміру сучасного суспільства через призму мовних структур та концепцій (Ляшук, 2007, с. 7).

Наукове дослідження цього явища стає важливим етапом для розкриття особливостей мовленнєвого обличчя правової системи. Юридична термінологія, як вузько спеціалізована лексика, має свою точність та структурованість, що забезпечує однозначність та чіткість визначення юридичних понять. Дослідження цих термінів дозволяє розкрити їхню лінгвістичну природу, вивчити взаємовплив мови та права, а також розглянути процеси формування, розвитку та зміни правової термінології (Шемшученко та ін., 2014, с. 83).

Важливим аспектом є також вивчення соціокультурного контексту, в якому використовується юридична термінологія. Мова права відображає особливості юридичних інститутів та відносин, а її дослідження сприяє розумінню соціокультурних аспектів правової системи. Водночас, вивчення юридичної термінології є інструментом вивчення та збереження культурної спадщини, традицій та особливостей різних правових систем у світі. Здійснення аналізу юридичної термінології стає ключовим чинником для підвищення якості юридичного спілкування, вдосконалення лінгвістичної культури фахівців у галузі правознавства та сприяє розвитку наукових досліджень у сфері правової лінгвістики. Враховуючи складність та значущість правової термінології, вивчення цього аспекту мови сприяє формуванню глибокого розуміння взаємозв'язків між мовою та правом у сучасному суспільстві.

Українська юридична мова відзначається своєрідністю, вираженою у точності, офіційності та логічній послідовності, а також високому рівню стандартизації. В

залежності від сфери застосування, такої як законодавство, судочинство, нотаріат, адвокатура, наукова сфера та освіта, юридична мова набуває функціонально-стильових та жанрово-стильових відтінків. Ці аспекти привертають увагу як мовознавців, так і вчених у галузі права. (Ляшук, 2007, с. 8).

Особливу увагу приділяється юридичним термінам, які є ключовими складовими лексичного складу юридичної мови. Вони визначаються як слова або словосполучення, що відображають правові поняття та мають чітке визначення в юридичній літературі, такі як нормативно-правові акти, словники, довідники, енциклопедії та наукові праці. Згідно з поглядами П. Рабіновича, юридичний термін виступає як першоелемент правового знання та є його знаковою моделлю, яка представлена у звуковій та літерній формах. Його визначення базується на логіко-смісловій основі правового поняття, обсягу і структурі, що репрезентується через дефініцію, узагальнюючи найістотніші ознаки та взаємозв'язки правового явища. (Шемшученко та ін., 2014, с. 84).

Юридична термінологія відрізняється від загальної мови своєю специфікою та точністю. Укладена в систему, вона має свою логічну структуру та визначені поняття, які є основою для розуміння юридичних термінів. Лексичний склад юридичної термінології визначається не тільки основною лексевою, але й специфічними морфологічними та синтаксичними особливостями. Сполучення слів та формулювань в правовому тексті має свої чіткі та стандартизовані вирази, які служать для уникнення непорозумінь та встановлення юридичних термінів у чіткому контексті. Юридична термінологія є системою, в якій терміни взаємодіють між собою, утворюючи логічні зв'язки та ієрархії. Кожен термін в юридичній термінології виконує свою чітко визначену роль та має часто зазначені взаємини з іншими термінами, створюючи систему, яка відображає правовий порядок.

Семантичний склад та синтаксична конструкція юридичних термінів визначають їхню здатність точно відображати юридичні концепції. Семантика в юридичній термінології включає визначення понять та їхні взаємовідносини, тоді як синтаксичні конструкції забезпечують чіткість та правильність вживання термінів у текстах. Юридична термінологія виконує ряд важливих функцій, таких як створення

точності в мовленні, узгодження інтерпретацій юридичних текстів, забезпечення єдності та однозначності правових понять (Ляшук, 2007, с. 9).

У висновку можна підкреслити, що дослідження юридичної термінології в сучасній лінгвістиці виявляється важливою та актуальною галуззю, яка поєднує в собі основні аспекти правознавства та мовознавства. Аналіз мовних структур та лінгвістичних особливостей правової мови сприяє не лише кращому розумінню принципів та функцій юридичної комунікації, але і розкриває сутність мовленнєвого виміру права в сучасному суспільстві. Вивчення юридичної термінології дозволяє глибше проникнути в специфіку правової лінгвістики, розкрити семантичні та синтаксичні відтінки термінів, а також визначити їхні взаємовідносини. Це, в свою чергу, сприяє створенню стандартизованої та точної мови, яка є важливою умовою для правильного розуміння та застосування правових норм і принципів. Такий лінгвістичний аналіз сприяє не лише професійному розвитку юристів, але і поглибленню розуміння правових понять серед широкого загалу громадян (Шемшученко та ін., 2014, с. 85-86).

Окрім того, вивчення юридичної термінології допомагає враховувати мовні та культурні особливості в юридичній практиці, що є особливо важливим у контексті глобалізації та взаємодії правових систем. Врахування мовно-комунікативних особливостей дозволяє висвітлити вплив культурних аспектів на розуміння та застосування юридичних термінів у різних правових системах та традиціях. У підсумку, дослідження юридичної термінології відкриває шлях до глибшого розуміння мовленнєвої динаміки в правовому середовищі. Це важливе відкриття виявляється ключовим для подальшого розвитку як лінгвістики, так і правознавства, сприяючи створенню ефективних комунікативних засобів для юридичної спільноти та забезпеченню високої якості правової мови в сучасному суспільстві (Ляшук, 2007, с. 10-11).

1.3. Лінгвістичні та соціокультурні чинники формування юридичної термінології в сучасних корейській і українських мовах

В сучасному світі, де глобалізація та культурний обмін набувають все більшої актуальності, вивчення лінгвістичних та соціокультурних чинників формування юридичної термінології в мовах різних націй стає предметом особливого інтересу. Особливо це стосується порівняння корейської та української мов, які, кожна у своєму контексті, втілюють унікальні лінгвістичні та культурні особливості. У цьому контексті, аналіз формування юридичної термінології стає ключовим для розуміння впливу мовної та соціокультурної специфіки на правові поняття в обох культурах. Окрім того, враховуючи сучасні виклики та трансформації у глобальному правовому середовищі, аналіз лінгвістичних та соціокультурних вимірів формування юридичної термінології стає актуальним напрямом досліджень, що сприяє глибшому розумінню взаємозв'язків між мовою, культурою та правом у сучасному світі (Рабінович & Дудаш, 2017, с. 17).

В сучасній корейській мові юридична термінологія відображає багатовимірні лінгвістичні та соціокультурні чинники, які визначають її формування та розвиток. Ця тема стає предметом спеціального дослідження в галузі лінгвістики, адже юридична термінологія визначається не лише лексичними особливостями, а й глибоко вбудованою в соціокультурний контекст корейського суспільства. Одним з важливих лінгвістичних чинників у формуванні корейської юридичної термінології є використання системи хангиль (“Іншомовні запозичення”, 2005, с. 24).

Це фонетичне письмо, створене для корейської мови, яке дозволяє точно відображати звучання та значення термінів. Завдяки цій системі, терміни можуть бути адаптовані до корейської фонетичної структури, забезпечуючи чітке та однозначне їхнє розуміння.

Другим важливим аспектом є вплив культурних та історичних особливостей на формування юридичної лексики. Корея має довгу історію, сповнену впливом конфуціанства та інших традицій. Це відбивається в специфічних виразах та формулюваннях, які використовуються в юридичних текстах. Поняття справедливості, відповідальності та громадянської поваги мають свою власну лінгвістичну реалізацію, яка відзеркалює культурні цінності. Також важливим є вплив юридичних традицій та системи права на формування термінології. Корея

вирізняється власною правовою системою, яка спадкує традиції, але також адаптується до вимог сучасності. Це впливає на використання та тлумачення юридичних термінів, надаючи їм конкретний контекст та значення (“Іншомовні запозичення”, 2005, с. 25-26).

Соціокультурні чинники включають в себе взаємодію правової мови з громадянським суспільством та його потребами. Юридична термінологія адаптується до вимог сучасної суспільної практики та впливу глобальних стандартів, що відображається в постійному оновленні та розвитку термінів. Отже, лінгвістичні та соціокультурні чинники мають вирішальний вплив на формування юридичної термінології в сучасній корейській мові, визначаючи її специфічні риси та контекст. Ця динаміка відображає не тільки еволюцію самої мови, а й взаємодію права з культурою та суспільством в цілому.

Формування юридичної термінології в сучасній українській мові є складним і многогранним процесом, який зумовлений лінгвістичними та соціокультурними чинниками. Ці чинники не тільки визначають специфіку юридичної мови, а й відображають еволюцію суспільства та його відносин з правовою системою. Лінгвістичні аспекти формування юридичної термінології визначаються самою природою правової мови. Українська юридична термінологія використовується для точного вираження правових понять, і вона поєднує у собі специфічні лексичні одиниці та граматичні структури. Зокрема, формування юридичної лексики залежить від використання термінів, що відповідають сучасним вимогам точності та чіткості (Рабінович & Дудаш, 2017, с. 18).

Соціокультурні чинники включають в себе вплив правової системи на мовну практику та взаємодію юридичної термінології з суспільством. Зміни в політичному та економічному житті, а також соціокультурні трансформації впливають на внесення нових термінів, адаптацію іншомовних слів, а також перегляд значень та вживання вже існуючих термінів. Сучасний стан української юридичної термінології також піддається впливу процесів глобалізації та міжнародної співпраці. При вирішенні правових питань на міжнародному рівні, українська мова адаптує і вивчає іншомовні терміни, що є необхідним для взаєморозуміння та співпраці в юридичній сфері. У

культурному контексті, українська юридична термінологія відображає національні традиції, історичний досвід та ціннісні уявлення. Кожен термін несе в собі відбиток історії та культурної спадщини, відображаючи тим самим особливості правової системи та способу мислення українського суспільства.

У висновку можна відзначити, що лінгвістичні та соціокультурні чинники мають вирішальне значення для формування юридичної термінології в сучасних корейській та українській мовах. Обидві мови, відображаючи свою унікальну культурну та історичну спадщину, демонструють різноманітність у використанні та вираженні правових понять. У корейській мові виявляється важлива роль традицій та вплив конфуціанства на формування юридичної термінології. Корейська мова, зокрема за допомогою системи хангиль, надає точність і чіткість вираженню правових понять, віддзеркалюючи культурні та історичні аспекти корейського суспільства (“Іншомовні запозичення”, 2005, с. 27).

Українська мова, з іншого боку, впливається історією, традиціями та сучасними реаліями національного правового середовища. Процес глобалізації та взаємодія з міжнародними партнерами також впливає на адаптацію іншомовних термінів в українській юридичній термінології. Загальна тенденція показує, що лінгвістичні особливості обох мов визначаються їхнім історичним та культурним контекстом, що впливає на вигляд та розвиток юридичної термінології. У обох випадках спостерігається постійна динаміка та адаптація юридичних термінів до сучасних вимог, що відображає не лише зміни в самій мові, але й в еволюції правової системи (Рабінович & Дудаш, 2017, с. 19-20).

Висновок наголошує на тому, що вивчення лінгвістичних та соціокультурних аспектів формування юридичної термінології в корейській та українській мовах є важливим завданням для лінгвістів, правознавців і всіх, хто цікавиться взаємодією мови та права. Це дослідження сприяє не лише розумінню особливостей кожної мови окремо, але і виявленню універсальних закономірностей в процесі формування юридичної термінології в різних культурних та історичних контекстах.

Висновки до Розділу 1

У висновку можна відзначити, що дослідження теоретичних аспектів юридичної термінології в сучасних корейській та українській мовах є актуальним та важливим напрямом в лінгвістичних та правничих дослідженнях. Вивчення юридичної термінології в контексті цих мов сприяє розкриттю внутрішньої структури правових понять, а також розумінню впливу культурних, історичних та соціальних чинників на її формування та розвиток. Одним із ключових висновків є те, що юридична термінологія в обох мовах відображає не лише юридичні концепти, а й ширший культурний контекст кожного суспільства. Її формування тісно пов'язане з історією, традиціями та особливостями правової системи кожної країни.

Дослідження теоретичних аспектів юридичної термінології українською та корейською мовами дозволило виявити спільні риси та відмінності у підходах до вираження правових понять. Зокрема, використання систем хангиль в корейській мові та використання слов'янських коренів у випадку української мови створює власну лінгвістичну особливість, яка відображає різницю в культурних та лінгвістичних традиціях. Також важливим аспектом є вплив глобалізаційних процесів на юридичну термінологію. Українська та корейська мови, беручи участь у міжнародних відносинах, адаптують і вивчають іншомовні терміни, що свідчить про необхідність взаєморозуміння та співпраці в сучасному світі. Можна відзначити, що дослідження теоретичних аспектів юридичної термінології в корейській та українській мовах не лише допомагає зрозуміти специфіку кожної мови, але й виявляє загальні тенденції у формуванні та розвитку правової лексики.

РОЗДІЛ 2

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ КОРЕЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

2.1. Основні риси корейської та української юридичної термінології

У світі права термінологія має величезне значення, оскільки вона є ключем до розуміння та застосування нормативних актів. Правова термінологія відображає специфіку кожної країни, відбиває її культурні, історичні та правові особливості. У цьому вступі ми звернемо увагу на порівняльний аналіз основних рис корейської та української юридичної термінології. Корея та Україна, як і інші країни, мають свою унікальну систему права, що відображається в їхній юридичній термінології. Однак, хоча ці системи відмінні за своєю природою та походженням, вони також можуть мати деякі спільні або схожі елементи, спричинені взаємодією та впливом інших правових традицій.

Корейська юридична термінологія відзначається своєю унікальністю, відображаючи історичні, культурні та правові особливості Корейського Півострова. Основними рисами корейської юридичної термінології є (“Іншомовні запозичення”, 2005, с. 24):

1. Історична спадщина: Багато термінів корейської юридичної термінології мають своє коріння у традиційних концепціях та поняттях, що сформувалися впродовж століть розвитку корейської правової системи. Наприклад, термін *도령* використовується для позначення молодих чоловіків у корейському праві, що має свої корені в традиційних поняттях дорослості та соціальної відповідальності.
2. Конфуціанський вплив: Конфуціанські принципи, які мають глибокі корені в корейській культурі, відображаються у багатьох аспектах корейської юридичної термінології. Наприклад, термін *행정책임* використовується для опису адміністративних рішень, які базуються на конфуціанських принципах справедливості та гармонії.

3. Модернізація та вплив західних правових систем: З огляду на зростаючу глобалізацію та модернізацію, деякі терміни корейської юридичної термінології були запозичені з західних правових систем або адаптовані до них. Наприклад, термін *상표권*, що використовується для позначення торговельних марок, має своє походження з англійської термінології – *trademark*.
4. Структура та організація: Корейська юридична термінологія відрізняється своєю системністю та логічністю. Терміни часто групуються за семантичними та функціональними категоріями, що сприяє зрозумінню та систематизації правових понять.
5. Формалізм та точність: Корейська юридична термінологія відома своєю точністю та формалізмом. Терміни часто мають чітко визначені визначення та застосовуються строго відповідно до їхнього значення.

Розуміння основних рис корейської юридичної термінології є важливим для всіх, хто цікавиться корейським правом або планує працювати в корейському правовому середовищі. Вивчення цієї термінології допомагає розкрити глибину корейської правової системи та її взаємозв'язок із культурою та історією країни (“Іншомовні запозичення”, 2005, с. 25). Корейська юридична термінологія відрізняється своєрідністю та специфічним підходом до вираження правових понять. Ось деякі основні риси корейської юридичної термінології:

1. **Використання граматичних закінчень:** У корейській мові граматичні закінчення грають ключову роль у формуванні юридичних термінів та понять. Наприклад, слово “право” в корейській мові – *법*, а “правовий” – *법적*.
2. **Комбінація ідеограм:** Корейська мова використовує ідеограми для вираження складних юридичних понять. Наприклад, “Конституція” в корейській мові може бути виражена як *헌법*, де *헌* – це ідеограма, що вказує на конституцію, а *법* – на закон.
3. **Використання формальних висловів:** Корейська юридична термінологія має складну систему формальних висловів, які використовуються для офіційних

документів та документів у судовому процесі. Наприклад, “відповідач” може бути виражений як *피고*.

4. **Використання готичних шрифтів:** У корейській юридичній термінології часто використовуються готичні шрифти для виділення важливих термінів або юридичних понять у текстах законів і регуляцій.
5. **Запозичення термінів з інших мов:** У зв'язку з глобалізацією та впливом інших юридичних систем, корейська мова часто запозичує терміни з англійської, японської та інших мов. Наприклад, “конфіденційність” може бути виражена як *기밀성*.

Аналізуючи корейську юридичну термінологію, можна відзначити її комплексність та багатство, яке відображається у різноманітних способах вираження юридичних понять та термінів. Ця термінологія відображає не лише правову систему Кореї, а й культурні та історичні аспекти цієї країни.

Приклади корейської юридичної термінології у вигляді цілих речень:

1. *사기* – “шахрайство або обман шляхом хитрості або використання недостовірної інформації”.
2. *형사* – “кримінальне право, яке визначає кримінальні правопорушення та встановлює відповідальність за них”.
3. *상속* – “спадщина, що охоплює процес передачі майна та прав на наступне покоління”.
4. *피고* – “відповідач у цивільному судовому процесі, особа, яка звинувачується в порушенні права”.
5. *선거법* – “виборчий закон, який регулює проведення виборів та права виборців та кандидатів”.
6. *권리* – “право, яке надається особі відповідно до закону або договору”.
7. *소송* – “судовий процес або судова справа, яка розглядається в суді”.
8. *헌법재판소* – “Конституційний суд, орган, що вирішує конституційні питання та суперечності”.

9. *법률* – “закон, що містить правові норми, які регулюють поведінку та взаємовідносини”.
10. *갑질* – “зловживання владою або використання владних позицій для тиску на інших”.

У світі права вивчення та розуміння юридичної термінології є важливим завданням для практикуючих юристів, науковців та всіх, хто цікавиться правовою сферою. Українська юридична термінологія, так само як і термінологія інших країн, має свою унікальність та особливості, які відображають історичний, культурний та правовий контекст країни. У цьому дослідженні ми звернемо увагу на аналіз основних рис української юридичної термінології, їхнє походження, структуру та специфіку використання.

1. **Правопорушення:** Цей термін використовується для позначення дій, які порушують закон або права інших осіб. Він є ключовим поняттям українського кримінального та цивільного права. Правопорушення може включати різноманітні дії, від кримінальних злочинів до порушень цивільного контракту.
2. **Адміністративна відповідальність:** Цей термін описує відповідальність осіб перед державою за порушення адміністративних правил та норм. Він відображає українську систему адміністративного права та процедури, які застосовуються до осіб, що вчинили порушення адміністративного характеру. Порушення таких норм може включати штрафи, адміністративні заходи або інші санкції, залежно від важливості та обставин порушення.
3. **Власність:** Цей термін використовується для позначення права особи на володіння, користування та розпорядження майном. Українське право регулює різні аспекти власності, включаючи правила передачі власності, захист прав власників та вирішення спорів щодо майна (Цалін, 2006, с. 266). Поняття власності є важливим елементом цивільного права та господарського законодавства України.

Розглядаючи основні риси корейської та української юридичної термінології, можна виявити як спільні, так і відмінні риси, що відображають історичні, культурні та правові особливості кожної країни (Цалін, 2006, с. 267).

1. Правопорушення / Правопорушення:

- *Корея:* У корейській юридичній термінології термін *위반* використовується для позначення порушення закону та вчинення злочину. Даний термін є актом, передбаченим кримінальним кодексом та санкціонованими органами кримінального правосуддя.
- *Україна:* Український термін “правопорушення” описує будь-яке порушення норм права. Він має широке застосування як у кримінальному, так і у цивільному праві.

2. Адміністративна відповідальність / Адміністративна відповідальність:

- *Корея:* У корейській системі існує поняття *행정책임*, що описує адміністративні рішення, прийняті державними органами. Це відображає вплив конфуціанських принципів на корейську адміністративну систему.
- *Україна:* Українська адміністративна відповідальність регулюється Кодексом України про адміністративні правопорушення. Порушення адміністративних норм може призвести до застосування штрафів або інших санкцій.

3. Власність / Власність:

- *Корея:* Поняття власності *소유권* в корейському праві описує право особи на володіння, користування та розпорядження майном. Воно відображає важливість власності у корейському господарстві та правовій системі.
- *Україна:* Українське право визнає право власності як одне з основних прав особи на майно. Власність регулюється цивільним кодексом та іншими законами України (Цалін, 2006, с. 268).

Таблиця 2.1. Порівняльний аналіз корейської та української юридичної термінології

Термін/Концепція	Корейська термінологія	Українська термінологія	Висновок
Правопорушення	위반	Правопорушення	В українському праві “правопорушення” описує будь-яке порушення норм права. У той час як в корейському праві є саме поняття юридичний

			злочин, який в більшій мірі класифікується як порушення кримінального законодавства.
Адміністративна відповідальність	행정책임	Адміністративна відповідальність	В українському праві адміністративна відповідальність виникає після вчинення адміністративного правопорушення. У той час як в корейському праві це означає дотримання посадовими особами моральних і правових норм, обов'язок людей - діяти, зобов'язання діяти відповідно до совісті, професійної етики та брати на себе відповідальність за результати або процес.
Власність	소유권	Власність	В українському та корейському праві право власності багато у чому схоже, адже обидва з них дають право на володіння, користування та розпорядження власним майном. Також це є показником соціального статусу, і в Кореї, на відміну від України, це дуже важливо.

Порівнюючи основні риси корейської та української юридичної термінології, можна визначити як спільні, так і відмінні аспекти, що відображають особливості культурного та правового контексту кожної країни.

Ці приклади свідчать про різноманітність та унікальність підходів до юридичної термінології в Кореї та Україні, що визначається їхніми історичними, культурними та правовими традиціями. Розуміння цих відмінностей допомагає краще осягнути сутність та специфіку кожної з правових систем.

2.2. Особливості юридичної термінології у корейській та українській

мовах

Особливості юридичної термінології відображають важливі аспекти культурних, історичних та правових контекстів кожної країни. У контексті порівняння корейської та української мов, особливості юридичної термінології

знайшли своє вираження у використанні термінів, їхньому походженні, структурі та специфіці використання. Корейська та українська правова термінологія є відображенням унікальних правових систем кожної країни, що зумовлено їхньою історією, культурою, традиціями та впливом міжнародних стандартів.

Огляд особливостей юридичної термінології в Кореї разом з аналізом:

1. Використання традиційних корейських термінів:

- В корейській юридичній термінології часто використовуються традиційні корейські терміни, які мають своє походження з конфуціанської традиції. Наприклад, термін *도령* використовується для позначення молодих чоловіків, які ще не досягли повноліття.

Аналіз: У корейському суспільстві та праві відображено важливість вікового статусу. Термін *도령* підкреслює юридичне розрізнення між повнолітніми особами та неповнолітніми.

2. Запозичення та адаптація іноземних термінів:

- У зв'язку зі зростанням міжнародних відносин та впливом зарубіжної юридичної термінології, в корейській системі було запозичено та адаптовано багато іноземних термінів. Наприклад, термін *행정처분* відповідає англійському терміну *administrative disposition*.

Аналіз: Вживання цього терміну відображає формальний та ієрархічний характер корейської адміністративної системи, де вирішальна роль належить державним органам.

3. Ієрархія та формальність:

- В корейській культурі та мові існує велика увага до ієрархії та формальності, що також відображається у юридичній термінології. Такі терміни, як *제휴계약*, що означає “угода про афіліацію”, використовуються для точного опису правових угод та відносин.

Аналіз: Використання терміну *제휴계약* вказує на важливість зв'язків та угод між різними суб'єктами у корейському бізнесі та праві.

4. Культурні впливи:

- Юридична термінологія в Кореї також відображає культурні впливи та особливості корейського суспільства. Наприклад, термін *상속인* описує спадкоємця, відображаючи важливість родинних зв'язків у корейському праві.

Аналіз: У корейському суспільстві та праві велика увага приділяється сімейним зв'язкам та спадковому праву. Термін *상속인* підкреслює значення родинних відносин та спадкування.

5. Використання символів та ідіом:

- Корейська мова багата на символіку та ідіоми, які також використовуються у юридичній термінології для точного вираження правових понять. Наприклад, термін *독점금지법* описує “закон про заборону монополії” (Рабінович & Дудаш, 2017, с. 277).

Аналіз: Вживання терміну *독점금지법* вказує на важливість регулювання ринкової конкуренції у корейському праві та економіці.

Ці приклади демонструють багатогранність та унікальність корейської юридичної термінології, яка відображає багатовікову культурну спадщину та сучасність корейського правового середовища.

Приведемо приклади з термінами української юридичної термінології разом з аналізом:

3. Власність - цей термін описує право особи на володіння, користування та розпорядження майном.
 - *Аналіз:* Український термін “власність” є ключовим поняттям у цивільному праві та господарському законодавстві. Він відображає одне з основних прав особи на майно та відображає юридичну концепцію володіння.
4. Кримінальна відповідальність - цей термін описує відповідальність осіб перед державою за вчинення кримінальних правопорушень.
 - *Аналіз:* Українське кримінальне законодавство передбачає кримінальну відповідальність за вчинення злочинів. Цей термін використовується для

позначення державної реакції на порушення кримінального закону та захисту суспільства.

5. Цивільний позов - цей термін описує правову процедуру, за якої особа звертається до суду з вимогою захистити або відновити свої цивільні права.

- *Аналіз:* В українській правовій системі цивільний позов є одним з основних засобів захисту прав та інтересів особи. Він відображає можливість громадян та юридичних осіб звернутися до суду для захисту своїх прав в цивільних справах (Кравченко, 2010, с. 61).

Приклади:

1. Претензія на відшкодування збитків була подана після автомобільної аварії.
2. Компанія подала позов проти конкурента за порушення авторських прав.
3. Обвинувачення звучало серйозно, але підсудний вирішив не визнавати вину.
4. Після довгих переговорів було укладено договір про співпрацю між двома компаніями.

5. Угода про оренду майна була урегульована за допомогою нотаріально посвідченої угоди.

У перших двох реченнях надана інформація про судові або правові дії, такі як подання позову або обвинувачення у порушенні авторських прав. Це вказує на використання юридичних механізмів для захисту прав та інтересів сторін у правовому конфлікті або кримінальному процесі. У третьому реченні відображена реакція сторони на обвинувачення, де підсудний відмовився визнавати вину. Це свідчить про те, що він вирішив використовувати свої права на захист у судовому процесі. У всіх трьох реченнях надається інформація про правові взаємодії між сторонами, такі як подання позову, обвинувачення або укладення договору. Це вказує на важливість використання правових засобів та механізмів для вирішення правових питань і конфліктів у суспільстві.

У сімейному праві обидві країни мають свою унікальну юридичну термінологію, яка відображає особливості їх правових систем та культурних та історичних контекстів. Давайте розглянемо деякі ключові терміни з обох мовних середовищ.

Корейська термінологія:

1. 가족법 – Сімейний кодекс. Цей термін вживається для опису набору законів, що регулюють сімейні відносини в Кореї.
2. 혼인 – Шлюб. Вживається для опису юридичного стану шлюбу.
3. 부부 – Подружжя. Цей термін використовується для опису подружжя, яке перебуває в шлюбі.
4. 부모 – Батьки. Вказує на батьків, які мають правові обов'язки і права стосовно своїх дітей.

Українська термінологія:

1. Сімейний кодекс – Основний закон, що визначає права та обов'язки членів сім'ї в Україні.
2. Шлюб – Законна об'єднання двох осіб у шлюбі.
3. Родина – Сукупність осіб, які перебувають у шлюбі та їхніх дітей.
4. Батьки – Особи, які мають біологічні або усиновлені діти та несуть відповідальність за їх виховання та догляд.

Як можна побачити, термінологія у сімейному праві обох країн має схожість у визначенні основних понять, таких як шлюб, родина та батьки. Однак, використані терміни відрізняються у кожній мові і відображають культурні та інституційні відмінності кожної країни. Розуміння цих термінів в контексті кожної правової системи допомагає зрозуміти сутність і особливості сімейного права в Кореї та Україні.

В обох мовах існують спеціальні терміни, які використовуються в сімейному праві, такі як 가족법 в корейській термінології та “Сімейний кодекс” в українській. Ці терміни відображають основні законодавчі акти, що регулюють сімейні відносини в кожній країні. Терміни, які використовуються в кожній мові, можуть відображати особливості та цінності культури кожної країни. Наприклад, корейське поняття 혼인 зосереджується на юридичному статусі шлюбу, тоді як у відповідне українське поняття “Шлюб” більш загальне і описує сам процес об'єднання двох осіб. Деякі терміни можуть відрізнятися у вживанні в різних мовах. Наприклад, термін 부모 в корейській мові описує батьків, які мають правові обов'язки та права стосовно своїх

дітей, тоді як у відповідне українське поняття “Батьки” є більш загальним і може описувати батьківство як у біологічному, так і в усиновленому значенні.

Аналізуючи ці терміни, можна сказати, що корейська та українська юридична термінологія у сімейному праві має свої відмінності та схожості, які відображають культурні та інституційні особливості кожної країни.

2.3. Корейські юридичні терміни та їхні відповідники українською мовою

У сучасному світі глобалізація та міжнародний обмін знаннями набувають все більшого значення, що призводить до зближення культур, включаючи юридичну сферу. Одним із цікавих аспектів цього процесу є порівняння юридичних термінів різних країн. У цьому контексті особливий інтерес представляє порівняння корейської та української юридичної термінології. Корея та Україна мають відмінні правові системи, але спостерігається певна схожість у структурі та семантиці юридичних термінів. Дослідження корейських юридичних термінів та їхніх відповідників українською мовою може виявити важливі аспекти подібностей та відмінностей у правових системах обох країн, а також сприяти кращому розумінню юридичної термінології в контексті міжнародного права та міжкультурного спілкування.

1. Патент (Корейська: 특허) - в Україні цей термін відповідає правовій охороні винаходів, корисних моделей та промислових зразків за законом про охорону прав на винаходи та корисні моделі. Новий приклад: Патент на винахід був зареєстрований після успішного проходження експертизи.
2. Апеляційний суд (Корейська: 항소법원) - українським відповідником цього терміну є апеляційний суд, який розглядає апеляції щодо рішень місцевих судів. Новий приклад: Справа була направлена до апеляційного суду для перегляду рішення першої інстанції.
3. Позов (Корейська: 소송) - українська версія цього терміну використовується для опису письмового звернення до суду з вимогою захистити свої права чи

інтереси. Новий приклад: Позов був поданий у суд для відшкодування збитків внаслідок порушення договору.

4. Конституція (Корейська: *헌법*) - цей термін відповідає основному законодавчому актові, що визначає основні принципи та права громадян у країні. Новий приклад: Зміни до Конституції були прийняті після референдуму серед громадян.
5. Нотаріально посвідчена угода (Корейська: *공증된 합의*) - український аналог цього терміну використовується для опису договору чи угоди, що була підтверджена нотаріально. Новий приклад: Нотаріально посвідчена угода про купівлю-продаж майна була підписана сторонами у присутності нотаріуса.
6. Адміністративний збір (Корейська: *행정 수수료*) - в Україні це може відповідати поняттю “плата за адміністративні послуги”, яка стягується за надання певних адміністративних послуг державними органами. Приклад: Адміністративний збір за видачу паспорта становить певну суму грошей.
7. Господарський суд (Корейська: *상사 법원*) - в Україні це може відповідати терміну “економічний суд”, який розглядає справи, пов'язані з підприємницькою діяльністю та комерційними відносинами. Приклад: Господарський суд вирішує спори між бізнес-партнерами з питань контрактів та платежів.
8. Спадкоємець (Корейська: *상속인*) - в Україні це може бути особа, яка отримує майно від померлої особи на підставі спадкування. Приклад: Спадкоємцем може бути дитина, яка успадковує майно померлих батьків згідно з законом про спадщину.
9. Журнал обліку (Корейська: *회계 장부*) - в Україні це може відповідати поняттю “бухгалтерський журнал”, який використовується для запису бухгалтерських операцій та фінансових транзакцій. Приклад: Бухгалтерський журнал обліку включає записи про всі витрати та доходи компанії.
10. Суб'єкт права (Корейська: *권리자*) - в Україні це може відповідати поняттю “особа, яка має права та обов'язки перед законом”. Приклад: Суб'єкт права може

бути фізичною особою або юридичною особою, яка має право укласти угоди та володіє майном.

Таблиця 2.2.

Корейська термінологія	Українська термінологія
특허 – Патент	Патент
항소법원 – Апеляційний суд	Апеляційний суд
소송 – Позов	Позов
헌법 – Конституція	Конституція
공증된 합의 – Нотаріально посвідчена угода	Нотаріально посвідчена угода
행정 수수료 – Адміністративний збір	Плата за адміністративні послуги
상사 법원 – Господарський суд	Економічний суд
상속인 – Спадкоємець	Спадкоємець
회계 장부 – Журнал обліку	Бухгалтерський журнал
권리자 – Суб'єкт права	Суб'єкт права

Проведений аналіз корейської та української юридичної термінології дозволив виявити як спільність, так і відмінності між ними. Спільність виявляється у використанні певних термінів, які мають аналогічне значення та функцію в обох системах. Наприклад, термін “патент” у корейській та українській термінології використовується для позначення правової охорони винаходів. З іншого боку, таблиця також показує відмінності між термінами, які відображають специфіку юридичних систем кожної країни. Наприклад, термін “адміністративний збір” у корейській термінології еквівалентний “платі за адміністративні послуги” в українській системі, але має різні правові нюанси. У цілому, порівняння корейських та українських юридичних термінів сприяє кращому розумінню правових понять в обох країнах та підвищує ефективність міжнародного спілкування в галузі права.

У світі юридичної термінології, кожен знак, кожне слово має важливе значення, що визначає його місце та роль у правовій системі. Один із таких ключових компонентів – це корейське слово 법 – “право”, яке утворює основу для багатьох юридичних термінів у Кореї: 법률 – “правовий акт”, 법률 체계 – “правова система”, 법적 책임 – “правова відповідальність”, 법률 상담 – “правова консультація”, 법적

보호 – “правовий захист”, 법적 규제 – “правове регулювання”, 법률 조항 – “правова стаття”, 법적 용어 – “правовий термін”, 법정비용 – “судові витрати”, 법원 마감 날짜들 – “судові строки”, 법원기록 – “судові протоколи”, 법정속기사 – “судовий репортер”, 법원규정 – “правила суду”, 법원 – “будівля суду”, 법정 – “зал суду”, 법률서적 – “книга законів”, 법집행기관 – “правоохоронний орган”, 법집행관 – “співробітник правоохоронних органів”. (선이영, 2021)

Ще одним важливим елементом юридичної термінології є слово 판결, що відповідає українському терміну “вирок”. Цей термін у корейській юридичній системі використовується для опису судових рішень та різноманітних юридичних актів, які мають вирішальне значення у вирішенні правових питань: 유죄확정 판결 – “обвинувальний вирок”, 소유확정 판결 – “судове рішення про володіння”, 판결확정 채무자 – “боржник за рішенням суду”, 판결확정 채권자 – “кредитор за рішенням суду”.

В сучасному правовому середовищі скарга є важливим інструментом для захисту прав та інтересів громадян і суб'єктів права. Вона є механізмом, що забезпечує можливість оскарження рішень, дій чи бездіяльності державних органів та органів влади, які порушують чи обмежують права громадян та суб'єктів права. Для реалізації цього права існують різноманітні види скарг: 고소 / 고소장 – скарга (цивільна), 고발 / 고발장 – “скарга” (кримінальна), 불평 – “скарга” (про дискримінацію), 이혼소장 – “скарга” (про розлучення), 경미한 고소 – “незначні скарги”, 입증된 소송 – “перевірена скарга”.

Висновки до Розділу 2

Проведений порівняльний аналіз корейської та української юридичної термінології дозволив виявити як спільність, так і відмінності між цими двома правовими системами. Обидві системи використовуються для регулювання правових відносин відповідно до національного законодавства та міжнародних стандартів. У

ході аналізу було виявлено, що деякі терміни мають аналогічне значення і функцію в обох системах. Наприклад, термін “конституція” використовується як основний законодавчий акт в обох країнах.

Однак, були виявлені і значні відмінності у термінологічних підходах. Наприклад, українська термінологія може бути більш впливована європейськими правовими стандартами, тоді як корейська термінологія може відображати специфіку власної правової системи. Загальний висновок полягає в тому, що порівняння корейської та української юридичної термінології сприяє кращому розумінню правових концепцій в обох країнах та підвищує ефективність міжнародного правового спілкування. Такий аналіз є важливим кроком у поглибленні співпраці між правовими системами та зближенні міжнародних стандартів права.

ВИСНОВКИ

Дослідження теоретичних аспектів юридичної термінології в сучасних корейській та українській мовах є важливим завданням у лінгвістичній науці, що враховує як загальні принципи формування термінології, так і специфічні особливості правових систем кожної країни. У рамках цього дослідження виявлено, що поняття “термін” та “терміносистема” виступають як основні концепції в лінгвістиці, визначаючи систему термінів у конкретній науковій галузі. Лінгвістичні та соціокультурні чинники впливають на формування юридичної термінології в обох країнах, враховуючи як загальноприйняті міжнародні норми, так і національні правові традиції. Систематичне дослідження цих факторів дозволяє краще розуміти особливості та еволюцію термінології в обох країнах.

У результаті проведеного дослідження виявлено, що аналіз юридичної термінології в сучасних корейській та українській мовах має важливе значення для розвитку науки та практики в галузі права. Він сприяє покращенню міжнародного правового спілкування, розширенню наукових знань та зближенню правових систем різних країн. Таке дослідження є актуальним та перспективним для подальшого розвитку лінгвістичної науки та практики в сучасному світі.

Проведений порівняльний аналіз корейської та української юридичної термінології дозволив виявити як схожість, так і відмінності між ними, що відображає специфіку правових систем обох країн. Основні риси корейської та української юридичної термінології полягають у використанні спеціальних термінів для позначення правових понять, процедур та інститутів. Особливості юридичної термінології в корейській та українській мовах обумовлені як лінгвістичними, так і культурними аспектами. Такі чинники, як історична спадщина, вплив інших мов та міжнародних стандартів, визначають формування та розвиток юридичної термінології у кожній країні.

Корейські юридичні терміни та їхні відповідники українською мовою представляють широкий спектр правових понять, які відображають різноманітні аспекти правової системи кожної країни. Порівняння цих термінів сприяє кращому

розумінню юридичної термінології в контексті міжнародного права та міжкультурного спілкування. У цілому, проведений аналіз свідчить про важливість порівняльного вивчення юридичної термінології для розуміння різних правових систем та сприяє подальшій розвідці та зближенню правових стандартів різних країн. Такий аналіз є важливим етапом у зміцненні міжнародного правового співробітництва та розвитку лінгвістичних наук.

초록

작품 주제 "현대 한국어와 우크라이나어의 법률 용어: 비교 양상"

법률용어 연구는 언어학에서 용어 형성의 일반 원칙과 각국 법체계의 특수성을 모두 고려한 중요한 과제입니다. 이 작업은 현대 한국어와 우크라이나어의 법률용어 비교분석을 실시하는 맥락에서 목적이 있습니다.

1 장은 특정 과학 분야의 용어 체계를 정의하면서 언어학에서 주요 개념으로 작용하는 "용어"와 "용어 체계" 개념의 이론적 측면에 대한 연구에 전념합니다. 일반적으로 받아들여지는 국제 규범과 국내 법 전통을 고려하여 두 언어의 법률 용어 형성에 영향을 미치는 언어적 및 사회 문화적 요인을 확인했습니다. 이러한 요인을 확인함으로써 우크라이나와 한국의 법률 용어의 특성과 진화를 더 잘 이해할 수 있었습니다.

2 장에서는 법적 개념과 절차를 나타내기 위한 특별한 용어의 사용으로 구성된 한국과 우크라이나 법률 용어의 주요 특징에 대한 연구에 전념합니다. 우리는 법률 용어의 특수성을 알게 되었고 역사적 유산, 다른 언어의 영향 및 국제 표준과 같은 요소들이 각국의 법률 용어의 형성과 발전을 결정한다고 설명했습니다. 이 절에서는 법 제도의 다양한 측면을 반영하는 우크라이나어로 된 한국 법률 용어와 그 대응어도 분석합니다.

본 연구의 결과로 얻어진 결론은 우크라이나와 한국 법체계의 법적 측면을 보다 깊이 있게 이해하고 분석하는 데 유용하게 활용될 수 있을 것입니다. 그 결과는 국제법적 협력의 강화와 언어과학의 발전을 전망하는 데 중요한 단계입니다.

키워드: 법률용어, 비교분석, 한국어, 우크라이나어, 이론적 측면, 언어적 요인, 사회문화적 요인.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Артикуца, Н. (2017). *Нові підходи до мовної підготовки майбутніх юристів і викладачів права / Право України № 12.*
- Бархударов, Л. С. (2015). *Мова і переклад: Питання загальної і приватної теорії перекладу).*
- Вербенец, М. Б. (2014). *Юридична термінологія української мови: історія становлення і функціонування.*
- Грінченко, О. М., Була, В. Ю. (2019). *Теорія та методика перекладу: навчальний посібник.* Київ: Видавництво Київського національного лінгвістичного університету.
- Гумовська, І. М. (2020). *Англійська юридична термінологія в юридичних текстах: генезис, дериваційні та семантично-функціональні аспекти.* Львів.
- ДСТУ 3966-2000: Термінологія. Засади й правила розроблення стандартів на терміни та визначення понять.* (2000).
- Екстралінгвістичні чинники формування та розвитку правничої термінології в корейській мові.* (2005). (Випуск 18. Книга 2.). Київ: Видавничий Дім Дмитра Бураго.
- Єльнікова, Н. І. (2017). *Лексико-семантичні особливості юридичної термінології.* Харків : ХНУВС.
- Іншомовні запозичення у термінології сучасної корейської мови (на прикладі терміносистеми права). (2005). *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*, 10.
- Іщенко, Н., Гончарова, В. (2021). *Юридичний переклад як складова юридичного дискурсу. Актуальні питання гуманітарних наук*, 43(2).
- Корейська термінографія: проблеми становлення та перспективи розвитку. (2005). *Мовні і концептуальні картини світу: Збірник наукових праць*, 16(2). Київ: Видавничий Дім Дмитра Бураго.
- Косович, В. (2013). *Правові дефініції як засіб забезпечення створення досконалих нормативно-правових актів України. Вісник Львівського університету*, 57.

- Кравченко, С. П. (2010). *Мова як фактор правоутворення та законотворення*. (Дис. канд. юрид. наук). Одеса.
- Луньо, П. (2013). Афіксальне словотворення в терміносистемі конституційного права. *Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка»*. Серія «Проблеми української термінології», 765.
- Ляшук, А. М. (2007). *Семантична структура юридичних термінів української та англійської мов*. (Дис. канд. філол. наук). Київський нац. лінгвістичний університет, Київ.
- Основні поняття та формальні засоби словотвору у ханмунній лексиці корейської мови. (2006). *Мовні і концептуальні картини світу: Збірник наукових праць*, 19. Київ: Видавничий Дім Дмитра Бураго.
- Панов, М. І., Харитонов, С. О. (2019). Суспільна небезпечність діяння – фундаментальна ознака поняття «кримінальне правопорушення». *Юридичний вісник України*, 47–48.
- Процик, М. Р. (2005). *Сучасна українська видавнича термінологія*. (Дис. канд. філол. наук).
- Рабінович, П. М., Дудаш, Т. І. (2017). Правнича мова: основні складники (загальнотеоретична характеристика). *Вісник Національної академії правових наук України*, 1.
- Руколянська, Н. (2006). Іменникові терміни на позначення ключових понять кримінального права: словотвірний аспект. *Вісник Нац. університету «Львівська політехніка»*. Серія «Проблеми української термінології», 559.
- Сімонок В.П. (2013). Мовна підготовка - невід'ємна складова частина фахової підготовки юриста. *Вісник Національного університету внутрішніх справ*, 21(2).
- Становлення юридичної лінгвістики як окремої науки в Україні: Тематичний бібліографічний довідник*. (2013). Сімферополь: Доля.
- Токарська, А. С. (2013). Юридична лінгвістика - новий напрямок у науці. *Вісник Луганської академії внутрішніх справ МВС ім. 10-річчя незалежності України*, 1.
- Цалін, С. Д. (2006). *Логічний словник-довідник*. Харків: Факт.

- Шумило, І., Сніца Т. (2016). Особливості перекладу юридичних текстів. *Філологічний дискурс*, 4.
- Шемшученко, Ю. С. (Ред.). (2014). *Юридична енциклопедія*. Київ: Українська енциклопедія.
- Park, C. S. (1981). *Korean international law*. Berkeley : Institute of East Asian Studies, University of California, Center for Korean Studies.
- Kim, Y. H. (2002). *Journal of Korean Law*.
- Kim, H. J. (2012). *Korean Business Law*. Edward Elgar Publishing.
- 션이영. (2021). *한-영 법률 용어 사전*. Smashwords.
- 현암사 법전팀. (2024). *법률용어사전*. 현암사.
- 우에다 타모츠, 기쿠모토 하루오. (2021). *법률을 Story telling 한 법률산책(상): 민법편*. 자유지성사.

ДОДАТКИ

Додаток А

Україно-Корейський словник юридичної термінології

Українська мова	Корейська мова
Право	법
Законодавство	입법
Суд	법원
Правопорушення	위반
Правовий акт	법률
Суддя	판사
Позов	소송
Виправний заклад	교도소
Злочин	범죄
Позовна заява	소송 청구서
Прокурор	검사
Свідок	증인
Кримінальний кодекс	형법
Адвокат	변호사
Затримання	구금
Правозахисник	인권변호사
Громадське обговорення	공론화
Судове рішення	법정 판결
Правова система	법률 체계
Конституція	헌법
Апеляційний суд	항소법원
Цивільне право	민법
Адміністративне право	행정법
Кримінальний процес	형사소송법
Громадянське право	민사법
Договір	계약
Земельне право	토지법
Власність	소유권
Виконавчий лист	판결 집행 명령서

Правова відповідальність	법적 책임
Судова справа	소송
Правова консультація	법률 상담
Переговори	협상
Угода	합의
Судова влада	사법 권력
Правовий захист	법적 보호
Цивільний кодекс	민법
Адміністративний кодекс	행정법
Трудове право	노동법
Апеляція	항소
Правоохоронні органи	사법 기관
Імовірність	가능성
Заборона	금지
Інспекція	감사
Штраф	벌금
Адвокатська палата	변호사 협회
Захист прав	권리 보호
Правова норма	법률
Довідка	증명서
Правове регулювання	법적 규제
Судовий вирок	판결
Діяльність	활동
Судова практика	판례
Конфіденційність	비밀 유지
Конфлікт інтересів	이해 관계자 간 충돌
Правова стаття	법률 조항
Норма	규정
Правовий термін	법적 용어
Адміністративний орган	행정 기관